

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Si aduersus delictum suum &c. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **¶** Ultra patrimonium. An appellatione patrimonij intelligatur de qualibet re temporali vide per Archi. in c. ei qui appellat. §. nominatim. in iij. col. ij. q. vi.

b **¶** In criminibus. subaudi atrocibus. §. di canter crimina enormia. & quæ medio-cria. & quæ leuia. Vi de p. Car. zaba. in c. vlti. in vj. q. de tēpo. ordi. & §. sunt crimi-na grauiora. & grauiora & grauiora. vide Abb. in c. tux. de poe-nis. & in c. qualiter. el. ij. de accu.

c **¶** Maleficium. An in maleficijs voluntas coacta habeatur pro voluntate. vide per Abb. consil. iij.

vera. Intellige ergo ista l. q. interuenit de-cretū iudicis: si illa mulier habebat pedia. qm dedit oia sua bona in dotē: & sic valuit da-tio: alia nō valuisset. & sic nō esset necessa-ria restitutio: sed possent pedia vēdicari. & de eis nihil lucrare maritus ex pacto, vel à l. quia nō essent dotalia. & pactū nō operatū nisi sup. dote. quidā tñ respōdēt ad illā l. Ti-tia vt in gl. & tenēt q. etiam cū decreto non possint dari quod est falsum. In seq. glo. ibi. [vel ager pro fructibus.] dic hanc vera secū dū Pet. pcedēs aut sibi non placet: q. illa mulier nō fuit lēsa in pacto de lucrādo, sed in datione dotis. Tu dic qd etia pcedēs est bona, quia lēdit in vtraq. si enim dedit maiorē dotē quā ille meret, ille plus lucrā quā debeat lucrari, potuit ergo pcedēta restituitioe repetere totū illud qd habuit vltra cōpetentem, vñ cū fructibus perce-ptis cōstante matrimonio qm illos non lu-cratur pro oneribus matrimonij sed solum vsq. ad debitā quantitātē & etiam ipsa mulier quæ dedit si viue-ret, posset petere restitutionem, vt in dote nō sit nisi quātitas de-bita: & residuum sibi restituatur. Opi. autē Mar. posita in l. si. gl. communiter nō tenet, videlicet quod beneficium restitu. in in-reg. quod est extraordinarium, cōcurrat cum ordinario. ad idem nec obstat l. in causā. §. Pōponius. ff. eo. in quo Mar. se fundabat quia ibi competebat ad diuersa. ¶ In glo. si. ibi. [dic q. mulier ma-ior omnia quæ habet pōt dare in dotē.] subaudi etiā non meretū. & licet lēdat, non restituit in integ. sed minor dictio casu restitui-tur si autem maritus meretur: tunc licet mulier sit minor, dando omnia sua nō lēditur nec restituatur sed si dedit vltra vires, lo-cum habet distinctio sequens. ¶ In glo. si. ibi. [si verō vltra vires.] Nota illud modum loquendi q. aliud est dicere vltra patrimo-nium aliud vltra vires patrimonij quod declarat vt in glo. sed Pet. dicit hanc differentiā non esse hic faciendam & q. etiam quan-do pmissit vltra primonij * mero iure valet pmissio. Nā ipse pōt se obligare in mille millibus: licet ipse non habeat in patrimonio nisi centū, & obligatur efficaciter. vt l. cōtinuus. §. illud. ff. de ver. obli. ¶ Et ideo tenet q. si mulier minor non habens curatorē pro-mittat in dotem vltra patrimonium suum, quia cum nō habeat nisi c. promittit cc. valet pmissio mero iure: quia potuit se obli-gare sicut maior: vt in l. si curatorem habens. §. de in integ. restit. & ideo sibi necessaria est restitutio: sicut si promittatur infra pa-trimonium, tamen vltra vires patrimonij, vt hic subiicit gl. si ve-rō habebat curatorē, tunc aut promittit sine vllo & valet promif-sio ipso iure etiam vsq. ad congruentem quantitatem: quia non potuit se obligare. vt in d. l. si curatorem habens aut cū illo, & eius autoritate: & tunc aut iste sciebat promissionē esse vltra patri-monium vel vires patrimonij. & idem q. videtur dolosē autho-ritatem suā interpoluisse. & hoc quantū ad obligandum mino-rem. sed in pcedēcium sui potest valere. l. cum post. §. j. ff. de ad-mi. tu. Si verō ignorabat, & sic bona fide & tunc posset procede-re distinctio glo. aut promittit vltra patrimonij, & nō valet ipso iure quatenus est vltra, aut vltra vires: & valet, sed restituatur.

Si aduersus delictum suum &c. Rubrica.

a **¶** Minor quādo in totum excusetur in delictis, & quando iuuetur per restitutionem
b **¶** Differentia inter crimen, delictum, maleficium, & peccatum.

LEX I.

1 **¶** In criminibus. ¶ Aduersus delictū do-lo commissum minor nō restituatur. secus si culpa. hoc dicit. ¶ In tex. ibi. [in criminibus.] subaudi atrocibus: & cum ager cri-minaliter. Si aut non sint atrocita, sed cōmunia tūc subuenitur quatenus miseratione etatis patitur: vt ff. eo. l. auxilij. §. in delictis. Itē si non criminaliter, sed ciuilitate ageretur tūc subue-nitur in hoc vt habeatur p. confesso, vel trāsīgēte. vt ff. e. l. in cau-sā la. ij. §. nūc vidēdū. secū dū Pe. & Cy. vel distingue plenius se-cū dū Bar. q. aut loquimur in infante, & ille videt in totū excu-satus q. nō habet animū nec tūc videt delictū cōmississe. vt ff. ad

l. Cor. de sica. l. infans. & de fur. l. impuberem. Aut loquimur in maiore infante: & tunc aut est tale delictum quod in eum nō ca-dit: & idem: vt in l. proxima. Aut cadit, & tunc committit dolo: & non iuuatur per restitutionem: vt in prin. huius l. sed minor po-terit ex officio iudicis sibi imponitur: vt in d. §. in delictis. & l. aut facta. in fin. de poenis. Aut committit per culpam, & iuuatur per restitutionem in integ. in totum: vt nulla poena sibi imponatur: vt hic in ver. [si tamen delictum.] ¶ No. hic illa duo vocabula l. crimen. & hoc importat dolum. & aliter non dicitur crimē. l. de delictis: & hoc est generalius: & potest committi cum dolo, & sine dolo. Est & aliud vocabulum, quod dicitur maleficium, & in quo differat à pcedētis. vide Bar. in l. aut facta. in prin. ff. de poenis. Est & aliud vocabulum. i. peccatum, & in quo diffi-rat à pcedētis: vide gloss. de poeni. dist. j. c. si peccatū. & per pcedēta sunt expeditæ omnes gl. quæ sunt hic.

2 **¶** Maius est delictum commissum in faciendo (quia potest cadere in minore) quam in non faciendo.

A dolo presumpto in prateritum minor conseruatur ille ius ipso iure.

Minor, an post didicta testificata, admittatur ad producendum testes?

3 **¶** Mater minoris negligens infra annum petere tutorem filijs pupillis non priuatur rebus successione, si moriantur infra pupillarem etatem: & quid si antequam labatur annus facta est maior, & quid si post annum?

LEX

II.

1 **¶** Iacet in delictis. ¶ Delictū cōsistens in non faciendo, non cadit in mi-nore: ideo ab ipso seruatur ipso iure illatus. h. d. nota-biliter, & semper allegatur. l. j. & sic maius est delictū commissum in faciendo: quia potest cadere in minore: vt in l. ppe-ce. quā in non faciendo: vt no. in l. ij. j. ad sille. & quod not. Bar. in l. si quis in tantam. j. vnde vi. Adde q. etiam à dolo presumptio in prateritum minor conseruatur illatus ipso iure: quia licet ex quibusdam pcedētis dolum in maiore: non sic pcedētis in minore, etiam si consistat in faciendo: vt in l. vbi exigitur. & ibi no. per glo. ff. de eden. sed à pcedētis in futurum minor non excusatur: quod tamen dic vt no. Bar. in l. j. ff. de ope. no. nuntia-tio. §. nuntiatio. in questione illa. vtrum post didicta testificata mi-nor admittatur ad producendum testes: & constat quod maior non admittitur propter timorem subornationis, qui est dolo de futuro: vt in aut. at qui semel. j. de pb. sed dubitat an ille dolo de futuro pcedētis in minore, sicut in maiore, quia si nō pcedētis, sicut nec dolo de praterito, admittitur ad producēdū. alia s. secus. dic ergo vt ibi. ¶ Et no. optimam l. pro matribus remanen-tibus viduis, quæ tenentur infra annum petere tutorem filijs pu-pillis. alia s. priuantur eorum successione, si moriantur infra pupi-larum etatem. l. ij. §. si mater. ff. ad tertu. nam hoc est verū si sint maiores xxv. annis. tempore quo maritus moritur: si verō mino-res. tunc excusantur ab illa poena. vt licet negligenteam non pa-tiantur: & quotidie ille casus accidit de facto: & illud clarē pro-cedit si per totum annum quo deberet petere tutorem, fuit mi-nor. Sed pone q. tempore mortis mariti habebat xxij. annos cum dimidio, vel vltra, puta decem menses: & postea infra annum effecta est maior, non incipiat sibi necessitas petendi infra res-duum temporis: & si non facit, incidit in poenam illū casum habui de facto: & dixi q. si restabant tantum de anno quod potuit commodē petere, & facere illi dari, incidit in poenam si non fe-cit. Si autem in residuo temporis quod restabat nō potuisset hoc commodē facere, attenta consuetudine vel stylo curiæ, prout erat in casu posito: tunc non incidit: & pro hoc quod habetur in l. cum stipulatus sim mihi à proculo. de verbo. obli-ga. Sed qui si fuit minor per totum annum: postea effecta est maior: tamē si lius adhuc erat pupillus: puta duorum vel trium annorum. & sic adhuc egebat tutore, an necessitas incipiat currere matri à tē-pore quo facta est maior: vt debeat infra annum ab illo tempore petere, vel per seipsam tutelam accipere sub beneficio inuenta-rij: & si non facit, incidit in poenam si filius moriatur in pupilli-aretate: quilibet prima facie diceret quod sic: quia cessante excu-satione, scilicet minoris etatis, debet cessare excusatio: vt extraneus incipiat incumbere necessitas argu. in l. Titia. §. vsuras. ff. de lega-tis secundō. In contrarium facit quod no. glo. infra in quib. cau-tis integr. restitui. non est neces. l. j. & istam partem tenet Bald. in pluribus locis. & dicit se ita consuluisse: & postea reperisse spe-cula. hoc idem tenentem in titu. de restitui. in integ. §. j. versic. sed quid

quid si ipsa mulier. tangam forte in d. l. j. & per Bar. in aut. si ca.
paul. de episc. & cle. & in l. precibus. de impu. & alijs substitu.

Se aduersus vsucapionem & c.

Rubrica.

Prescriptio que non est inchoata contra defunctum, non currit ipso iure contra mi-
nor.

Prescriptio triginta annorum inchoata contra defunctum, cui minor successit, quod dor-
mitante minore etate, & illa finita excusetur.

Prescriptio consentanea inchoata contra defunctum, currit contra minorem qui ei
successit sine re restitutionis.

Prescriptio consentanea competit prescribenti, sed ille qui prescripsit habet uerum d. omnium,
aut, vel directum.

Prescriptio te ad fundum & ad fructus perceptos ex fundo, iam sunt x. anni uel ultra,
quod non habeam necesse petere te condemnari ab ipsis fructus, sed possum petere
te condemnari ad restitutionem, quia non est uerisimile quod extant.

LEX VNICA.

Contra. Aduersus cursum prescriptionis.
inchoantis contra defunctum cui mi-
nor successit: & completis contra ipsum minorem. mi-
nor restituit in integ. h. d. secundum intellectum glo.
ma. in fi. q. est uerus reiectis alijs. & illa l. non cor-

rept per l. fi. in qui. cau. in integ. rest. non est neces. ubi dicitur q.
hodie minor ipso iure seruatur illatus aduersus cursum prescrip-

tionis quia non currit ipso iure minori, sed incipit currere post-
quam est maior. nā hoc habet locum in prescriptionibus non inchoa-

tionem defuncti: sed inchoatis contra minorem, quia non inchoat.
sed si est inchoata contra defunctum, continuant cursum contra mi-

norē. & complentur alijs esset dicere q. dormiret durante minori
etate, quod regulariter non reperit iure ciuili, nisi in prescri. xxx.

an inchoata contra defunctum cui successit: q. durante minori etate
re dormit: & non currit. & illa finita excusat ut in l. licet. circa fi. j.

de prescri. xxx. an. & de hoc plenē no. in l. ei cui. ff. de mino. In
quantum uult dicit hic q. restituit in prescriptione legali: sed si ei-

set conventionalis & inchoata contra defunctum, curreret contra mi-
norē sine re restitutionis: ut in l. Emilii. ff. e. ti. de min. In j. glo.

magis: sed quasi dominum j. gl. non bene loquit per prescriptio-
nem longi temporis acquirat dominum utile, non autē quasi dominum: ut no. in

aut. ubi triennale. j. de bo. mat. licet p. vsucapione triennij acquirat
dominium directum. & ibi no. sed quasi dominum cōpetit ante prescriptionē

completā, & sic prescribenti. non autē illi qui prescripsit. ille enim ha-
bet uerum dominum, utile, vel directum: sed ille q. nondū prescripsit, sed

prescribit, quia habet titulum vel bonā fidē, dicit habere quasi do-
minium: ut no. in l. postulasse. de dā. infe. quod facit cōpetere pu-

blicianū, nō rei uendicationē: ut in toto tit. de publi. habet ergo
locum illa in vsucapione & prescriptione longi temporis. & illa, dī-

citur utriusque, ut in toto tit. vsuca. ff. eo. In glo. ibi. [& not.] dīc
hoc quod loquit in gl. emanauit timore contrarij de l. fi. j. in quib.

cau. in integ. rest. non est neces. per quā videbat nō procedere hāc
linguam uult vsucapionē vel prescriptionē currere contra mi-

norē. quod est gl. corroborat per alia argumēta. sed solue ut in
l. glo. & per id quod s. dixi: quia omnino procedit in inchoanda

contra minorem non autē inchoata contra defunctum, cui minor succes-
sit. In glo. quia tāto tēpore. i. triennij retineri nō potest.] Illa gl.

allegat ad vnū. q. si ago contra te ad fundū. & ad fructus perce-
ptos ex fundo iam sunt x. anni. uel ultra, non habet necesse pete-

re te condemnari ad ipsos fructus: sed possum petere te condemnari
ad restitutionem, quoniam nō est uerisimile q. extē: sed q. sint con-

sumpti quia nō tanto tempore possunt durare. licet ut plurimū
petatur condemnari ad fructus, si extant. & si nō extant ad resti-

tutionem.

Si aduersus fiscum & c.

Rubrica.

Prescriptio utitur suo privilegio contra privilegium.
Quid in privilegio eodem privilegio?

Procurator Caesaris de quibusque ausibus recognoscit
Prescriptio potest dici longe minus iusto, licet non sit ultra dimidium iuste.

LEX I.

SI probus. Minor restituit etiā aduersus
fiscum: & tūc procurator Caesaris vnā
cū praeside erit iudex. h. d. cū l. seq. cū primo dicto
cōcordat. l. in fraudē. s. fi. ff. de iure fil.] Et sic not.

q. privilegiatus utitur suo privilegio: contra priuile-
giatum hic sunt privilegiati diuersis privilegijs. nā minor est pri-
uilegiatus ut restituat in integ. si legat. de fisco autē nō reperitur

iure cautū qd in hoc sit privilegiatus: licet
habeat alia privilegia. i. de tacita hypotheca
& ut pferatur alijs. De hoc tamē dīc ut no.

in l. reipu. j. quib. ex cau. ma.] Qū aut sunt
privilegiati eodē privilegio: an alter contra

alterū possit uti, ut vnus minor cū alio dīc
ut in l. verū. s. fi. cū l. seq. ff. de mino. & dīsto

brocardo dīc p. Cy. in aut. quas actiōes. s. de
sacr. ec.] Contra secundū dictū. s. cōtra. l. ij. in

opp. q. solus procurator Caesaris sine pside sit
iudex inter fiscū & priuatū, etiā ipso iure: ut

j. ubi causā fil. l. ad fiscū. Sol. Cy. hic in addi-
tiōibus uidet distinguere, aut loquimur de

causis meri imperij, ut sunt causae crimina-
les, & de illis se nō impedit procurator Caesa-

ris, sed solus pdes. l. nec qequā. in pri. ff. d. of.
procō. & j. ubi cau. fil. l. j. Aut loquimur de

causis mixti imperij, & tūc uterq. simul est
iudex, ita loquimur hic, nā resti. in integ. cum

expediat iudicis officio nobili, & ad priua-
tā utilitatē, est de imperio mixto ut no. in l.

iubere cauere. ff. de iur. om. iud. aut in cau-
sis merē iurisdīctiōis simplicis, & in illis p-

curator Caesaris solus est iudex inter fiscum
& priuatū, ut in d. l. ad fiscū. Adde q. est uerū in loco ubi dictus

procurator Caesaris reperit, alijs pdes erit iudex: ut j. de bo. va. l. si
vacat. l. i. x. & ibi no. per Bar. adde q. dīcā j. in l. fi.] No. etiā l. j. dū

dicit pretio longē minore iuncta gl. secundū d. Raph. q. pretiū
potest dici longē minus iusto, licet non sit ultra dimidiā iusti.

¶ Quando camera uendit bona rebellium, quod quilibet habens ius in talibus bonis
comparere debeat ante uenditionem factam: ad impediendum eam, & protestandum
ut hic. & si compareat post uenditionem, quod remedium habeat, & quis erit iudex
& num. 4.

¶ Quando camera uendit, quae sint necessaria ut ualeat uenditio? & non possit retractari,
etiā beneficio atatis.

¶ Si fiscus uendat rem minoris, tanquam debitoris: an ille minor poterit ex privilegio mi-
noris atatis restituere ad rescindendam uenditionem oblato debito ipsi fisco?

LEX III.

Dicto. ¶ Quando fiscus uendit rem minoris tanq̃
ui debitoris, nō iuuat minor beneficio re-
stitutionis: nisi fraus intercesserit vel solēntas seruata

not. h. d. not. In tex. ibi, [nullam admittunt quāstionē]
hoc est dicere q. casus quem proponebat iste minor imperatori,

nō faciebat ad propositū edictū diui Marci. in quo cōtinetur q.
qū fiscus uendit rem alienā: & dñs non conqueritur infra quin-

quennū, emptor est securus. sed infra quinquennū si conquerit
& probat, potest ab emptore eā auocare, & emptor habet regres-

sum contra fiscū de euicōe: sed si dñs esset minor, audiretur per-
petuo. nā illud edictum loquitur quādo fiscus uendit rem ut iūā.

Pone exemplū. si bona alicuius rebellis sunt confiscata, & fiscus
capit possessionem omnīū, & uendit: tamen inter illas res quas

rebelles possidebant, erat quaedā possessio quae non erat iua, sed
mea. & fiscus illā uendit tanquā suā, si sum maior tpe uenditio-

nis, usq. ad quinquennū possum eā rescindere. si sum minor, per-
petuo, & hoc olim hodie per tit. j. de quadri. p. s. emptor statim

est securus. & nō pōt ab eo res auocari: sed ille q. erat dñs pōt age-
re contra fiscū usq. ad quinquennū ad recuperationē pretij. si aut

erat minor, dicit gl. q. usq. ad quadriennū pōt recuperare rem.
Doc. dicit cōtrariū. q. ad rem nō dat regressus nec intra quadriē-

niū, nec post: sed bene pōt agere cōtra fiscū etiā post quadriennū.
& in hoc differt a maiore. de hoc dīc ut no. per Cy. post Pet. in l.

neq. j. de resti. mili.] Et sic not. magnū periculū qū camera uēdit
bona rebellū: unde quilibet cōpareat ante uenditionē factā ad

impediendū eā ne fiat, & protestet q. talis possessio nō uendatur
q. est sua, & nō rebellis, & si hoc facit, & eo nō obstātē uendatur

poterit uēditionē per oīa retractare per l. singularē. ff. de resc. vē.
l. fundus. & j. de distrac. pig. l. si residuū, sed si ueniant post uēdi-

tionē, non habet remediū nisi cōtra camerā ad pretiū, sed in casu
quē proponebat ille minor imperatori. fiscus nō uēdiderat rem

ipsius minoris tāquā suā. s. fisci: sed tanquā ipsius minoris, ppter
debitū fiscale. in quo pater suus uel ipse tenebat.] Quo catu ad

hoc ut uenditio ualeat, & nō possit retractari etiā bñficio atatis,
plura sunt necessaria: de qbus hic p. gl. Sed plenius per gl. j. de fi.

¶ Longi temporis.
Adde auth. nisi d. ho.
ma. c. quicunque epi
scopus. xv. q. ij. gl.
in c. vlti. xvij. q. vlt.
Doct. in c. ad aures.
de prescri.

¶ Privilegio. Adde
Bal. in auth. habira.
Cne fil. pro patre.
Cy. in l. quo tempo-
re. in vlt. col. C. de re-
sti. mi. Abb. in nono
no. c. auditis. de resti.
in integ. Pau. de Ca.
cōsti. cccxij. inci. vi-
so puncto supra scri-
pto.

¶ Imperij. An causae
meri & mixti impe-
rij possint delegari?
uide gl. in cle. j. de of
fi. dele. Inn. in c. super
questionum. co. tit.
Bal. in l. j. in q. col. C.
ubi de cri. agi oport.
Lu. Ro. & Pau. de
Ca. in l. j. in q. j. ff. de
offic. eius cui man.
est iur.

¶ Quando camera uendit bona rebellium, quod quilibet habens ius in talibus bonis
comparere debeat ante uenditionem factam: ad impediendum eam, & protestandum
ut hic. & si compareat post uenditionem, quod remedium habeat, & quis erit iudex
& num. 4.

¶ Quando camera uendit, quae sint necessaria ut ualeat uenditio? & non possit retractari,
etiā beneficio atatis.

¶ Si fiscus uendat rem minoris, tanquam debitoris: an ille minor poterit ex privilegio mi-
noris atatis restituere ad rescindendam uenditionem oblato debito ipsi fisco?

LEX III.

Dicto. ¶ Quando fiscus uendit rem minoris tanq̃
ui debitoris, nō iuuat minor beneficio re-
stitutionis: nisi fraus intercesserit vel solēntas seruata

not. h. d. not. In tex. ibi, [nullam admittunt quāstionē]
hoc est dicere q. casus quem proponebat iste minor imperatori,

nō faciebat ad propositū edictū diui Marci. in quo cōtinetur q.
qū fiscus uendit rem alienā: & dñs non conqueritur infra quin-

quennū, emptor est securus. sed infra quinquennū si conquerit
& probat, potest ab emptore eā auocare, & emptor habet regres-

sum contra fiscū de euicōe: sed si dñs esset minor, audiretur per-
petuo. nā illud edictum loquitur quādo fiscus uendit rem ut iūā.

Pone exemplū. si bona alicuius rebellis sunt confiscata, & fiscus
capit possessionem omnīū, & uendit: tamen inter illas res quas

rebelles possidebant, erat quaedā possessio quae non erat iua, sed
mea. & fiscus illā uendit tanquā suā, si sum maior tpe uenditio-

nis, usq. ad quinquennū possum eā rescindere. si sum minor, per-
petuo, & hoc olim hodie per tit. j. de quadri. p. s. emptor statim

est securus. & nō pōt ab eo res auocari: sed ille q. erat dñs pōt age-
re contra fiscū usq. ad quinquennū ad recuperationē pretij. si aut

erat minor, dicit gl. q. usq. ad quadriennū pōt recuperare rem.
Doc. dicit cōtrariū. q. ad rem nō dat regressus nec intra quadriē-

niū, nec post: sed bene pōt agere cōtra fiscū etiā post quadriennū.
& in hoc differt a maiore. de hoc dīc ut no. per Cy. post Pet. in l.

neq. j. de resti. mili.] Et sic not. magnū periculū qū camera uēdit
bona rebellū: unde quilibet cōpareat ante uenditionē factā ad

impediendū eā ne fiat, & protestet q. talis possessio nō uendatur
q. est sua, & nō rebellis, & si hoc facit, & eo nō obstātē uendatur

poterit uēditionē per oīa retractare per l. singularē. ff. de resc. vē.
l. fundus. & j. de distrac. pig. l. si residuū, sed si ueniant post uēdi-

tionē, non habet remediū nisi cōtra camerā ad pretiū, sed in casu
quē proponebat ille minor imperatori. fiscus nō uēdiderat rem

ipsius minoris tāquā suā. s. fisci: sed tanquā ipsius minoris, ppter
debitū fiscale. in quo pater suus uel ipse tenebat.] Quo catu ad

hoc ut uenditio ualeat, & nō possit retractari etiā bñficio atatis,
plura sunt necessaria: de qbus hic p. gl. Sed plenius per gl. j. de fi.

¶ Longi temporis.
Adde auth. nisi d. ho.
ma. c. quicunque epi
scopus. xv. q. ij. gl.
in c. vlti. xvij. q. vlt.
Doct. in c. ad aures.
de prescri.

¶ Privilegio. Adde
Bal. in auth. habira.
Cne fil. pro patre.
Cy. in l. quo tempo-
re. in vlt. col. C. de re-
sti. mi. Abb. in nono
no. c. auditis. de resti.
in integ. Pau. de Ca.
cōsti. cccxij. inci. vi-
so puncto supra scri-
pto.

¶ Imperij. An causae
meri & mixti impe-
rij possint delegari?
uide gl. in cle. j. de of
fi. dele. Inn. in c. super
questionum. co. tit.
Bal. in l. j. in q. col. C.
ubi de cri. agi oport.
Lu. Ro. & Pau. de
Ca. in l. j. in q. j. ff. de
offic. eius cui man.
est iur.

¶ Quando camera uendit bona rebellium, quod quilibet habens ius in talibus bonis
comparere debeat ante uenditionem factam: ad impediendum eam, & protestandum
ut hic. & si compareat post uenditionem, quod remedium habeat, & quis erit iudex
& num. 4.

¶ Quando camera uendit, quae sint necessaria ut ualeat uenditio? & non possit retractari,
etiā beneficio atatis.

¶ Si fiscus uendat rem minoris, tanquam debitoris: an ille minor poterit ex privilegio mi-
noris atatis restituere ad rescindendam uenditionem oblato debito ipsi fisco?

LEX III.

Dicto. ¶ Quando fiscus uendit rem minoris tanq̃
ui debitoris, nō iuuat minor beneficio re-
stitutionis: nisi fraus intercesserit vel solēntas seruata

not. h. d. not. In tex. ibi, [nullam admittunt quāstionē]
hoc est dicere q. casus quem proponebat iste minor imperatori,

nō faciebat ad propositū edictū diui Marci. in quo cōtinetur q.
qū fiscus uendit rem alienā: & dñs non conqueritur infra quin-

quennū, emptor est securus. sed infra quinquennū si conquerit
& probat, potest ab emptore eā auocare, & emptor habet regres-